

אפרירן

שלמה

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורניה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הדלקת נרות: 18:05
נץ החמה: 06:25
צאת שבת: 19:17
צאת שבת ר"ת: 19:57

להתעורר

לאחד הילדים מבני ברק היתה מחלה בעיניים...
רח"ל הראיה החלה לרדת מיום ליום.

ההורים הלכו לעסקנים רפואיים להתייעץ, הרב פיהרר אמר להם שבארץ אין מי שיכול לטפל במחלה הזו... אבל בעולם יש רופא אחד שיוצע איך להתמודד איתה...

עם כל הפרוטקציה של הרב פיהרר הוא הצליח לסדר להם תור רק לעוד חצי שנה... ורח"ל מיום ליום יש ירידה בראיה.

וחוצמזה עלות הניתוח היא חצי מיליון דולר!

טוב, אין מה לעשות קבעו תור...

לאחר חודש התקיימה ועידה בארץ של כל טובי הרופאים בעולם... גם הרופא דן הגיע מטקסס לוועידה הרפואית פה בארץ. בהשגחה פרטית הועידה היתה אמורה להתקיים שלושה ימים, ובפועל היא התקיימה רק יומיים, כך שהיום השלישי נשאר פנוי לרופאים.

לקחו אותם לסיור בארץ לראות כל מיני דברים מעניינים.

בין היתר לקחו אותם לשיבת פונבז' לראות איך באמצע הלילה בחורים יושבים ולומדים בהתמדה.

כשהם יצאו ב-2 בלילה מהישיבה הם ראו בדרך תור של אנשים, הם שאלו למה יש פה תור כזה ארוך? ולאחר בדיקה התברר שיש גם גמ"ח גדול שמלווה כספים, והאנשים מחכים בתור לקבל הלוואות.

הרופא מטקסס היה יהודי שאינו שומר מצוות, ופתאום הוא ראה שיהודים עושים מצוות בלי תמורה, בלי ריבית, העיקר לעשות טובה ליהודי אחר... התעוררה בו הנקודה היהודית הפנימית, והוא החליט שגם הוא רוצה לעשות חסד עם יהודי...

הוא צלצל לרב פיהרר ואמר לו: אני נמצא כעת בארץ בבני ברק, אני יכול לנתח אותו עכשיו!

הרב פיהרר מיד ניגש לסגור חדר ניתוח במעייני הישועה...

תראו מה נחסך מההורים:

חצי מיליון דולר זה כבר לא יעלה...

גם חדר הניתוח לא יעלה הרבה, כי יש השתתפות של הקופ"ח...

נחסך מהם גלות בטקסס, לא צריך לפזר את הילדים, לא צריך לחיות מחוץ לבית בלי אוכל כשר ומניין להתפלל...

אבל היות והרופא כל כך התפעל מהחסד של הגמ"ח, הוא ביקש מהרב פיהרר שהוא בעצמו ילך להודיע להורים על הבשורה הטובה!

הוא קיבל כתובת, עלה לדפוק בדלת, והילד עם הבעיה בעיניים פתח לו את הדלת. הרופא ביקש לדבר עם האבא, אבל הילד ענה שאבא ישן צהריים... הוא אמר לו שיגיד לאבא שהרופא מטקסס נמצא בדלת... הילד רץ אל האבא, וכשהוא אמר לו את זה, הוא ענה לו:

"אל תפריע לי לישון... חלומות שואו ידברו". הרופא שוב ביקש מהילד שיקרא לאבא שהרופא הגיע מארה"ב לכאן, והאבא שהיה בטוח שהילד הוזה, אמר לו שיעזוב אותו ויניח לו לישון.

הרופא נעלב מאוד עד עמקי נשמתו, הרי הוא הרופא הגדול שהגיע עד לדלת החולה ולא עונים לו... הוא נסע לטקסס מבלי להגיד מילה.

כשהתברר לאבא מה קרה כאן, הוא התעלף על המקום! לבסוף הוא היה צריך לחכות לניתוח, לצאת לגלות וגם לשלם! "דרשו ה' בהימצאו, קראוהו בהיותו קרוב"

אומר רש"י: קודם גזר דין, בעוד שהוא אומר לכם דרשוני-

תתפלל לבורא עולם כשהוא אומר לך שזה הזמן להתפלל!

אומר הילקוט שמעוני: פעם אחת היה גביר עשיר שהלך ביער, וראה שם שומר בורגני... מעמד הביניים.

הציע השומר לעשיר: "אם אין לך מקום לישון, תבוא ללון הלילה אצלי".

אמר לו העשיר: "אין דרך הכביר ללון אצל בורגני".

כשהגיעה שקיעת החמה, הגביר הזה התחיל לרעוד מחית

טרף... מי יודע איזה נמרים או אריות מסתובבים פה...

הוא דפק בדלתו של הבורגני...

אבל הבורגני ענה לו: "אין דרך בורגני לפתוח דלתות בלילה".

כך הקב"ה אומר לישראל "דרשו ה' בהימצאו".

כל אחד מבין את הנמשל...

בעשרת ימי תשובה הקב"ה מבקש מאיתנו להתפלל... לבקש...

אבל אנחנו עסוקים בעניינים שלנו. אין לנו כעת זמן, יש הכנות לחגים, יש לחץ בעבודה, סוף זמן בכולל... יש תלושים פה ושם.

אבל כשמגיע חודש טבת או שבט, ואדם מגלה שהוא ניצב לפני איזה נמר או דב... פתאום נוחתות לו צרות על הראש...

הבת שלו עזבה את הסמינר...

הזמינו משטרה לבן שלו באמצע הלילה...

הפרופסור אומר שיש גידול...

אז הוא נזכר לפנות קצת זמן ללכת לכותל להתפלל, או לצאת קצת לטבע לפתוח בשיח עם בורא עולם...

וכל אחד מבין מה המשך הנמשל.

אנחנו נמצאים כבר לאחר ראש השנה... לכל אחד מאיתנו יש פתק בכיס, ואף אחד לא יודע איזה פתק יש לו בכיס...

אם הוא יחיה או ח"ו להיפך, אם תהיה לו פרנסה, או ח"ו להיפך... אף אחד לא יודע מה נגזר עליו.

אומר הנביא הושע: "יחינו מיומיים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו".

אומר על זה ה'נודע ביהודה: כי הנה ידוע שבעשרת ימי תשובה הקב"ה נמצא אף ליחיד. ואפילו נגזר בראש השנה לרעה, יכול גזר הדין להתקצר בעשרת ימי תשובה ונחתם ביום הכיפורים לחיים. שאפילו אם ביומיים של ר"ה נגזר לרעה, ביום השלישי שהוא יוה"כ - יקימנו ונחיה לפניו!

אנחנו עומדים לפני יום הכיפורים... שערי שמיים פתוחים. צריכים לנצל את הזמן המיוחד הזה! אסור לפספס שניה!

צדיקים

רבנו יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק זצ"ל

סיפר הגה"צ רבי זאב איידלמן זצ"ל: בתקופת ההפגזות הקשות על היישוב היהודי בירושלים, בשנת ה'תש"ח, בעת שהושגה הפוגה בין הצדדים הלוחמים, יצא הגר"י מביתו לטייל מעט ולשאוף אויר צח. הוא פגש באחיו של רבי זאב ושאל אותו על המצב. השיב הלה, כי יום אתמול היה קשה במיוחד שכן ההפגזות היו תכופות מתמיד. השיב לו הגר"י: "אתמול באמת היה מצב נורא, אבל בגלל

זה ידעו והבינו כולם, שצריכים להעתיק בתפילה ובתחנונים לה'. אבל היום, כאשר ישנה רגיעה בהפגזות, כבר מסיחים דעת ועוברים לסדר היום השגרתי. והאמת שעקב כך זקוקים דווקא היום לרחמים מרובים". אנשים רגילים שכאשר ישנה מעט הרווחה לאחר צרות קשות, ששים ושמים. ואולם, אי אפשר לשמוח עד שהישועה שלמה. וראה לכך ממדכי היהודי, שאף שכבר ראה מעט הרווחה בכך שאסתר נלקחה להיות מלכה, והוא היה גם זה, שגילה על שומרי המלך שרצו לשלוח יד במלך אחשוורוש, וכבר הרכיב המן בפקודת המלך את מרדכי על הסוס. עם כל זה לא היה שש ושמח ולא שקט על שמרו, אלא, כפי שכתוב במגילת אסתר: 'וישב מרדכי אל שער המלך' ופירש רש"י 'לשקו ולתעניתו'. זאת למרות שכבר התחילה להתנוצץ הישועה. משום שכל זמן שעדיין אין הישועה בשלימותה, צריכים לעורר רחמים מרובים כמו לפני כן. ואכן, יושב הגר"י כל זמן ההפוגה ואמר תהילים, ועורר את מקורביו שעתה הוא הזמן לומר תהילים ולעורר רחמי שמים. באומרו שלעתיד לבוא, כאשר יראו מה יכלו לפעול באמירת תהילים, ימרוט כל אחד את שערות ראשו: למה לא אמר יותר תהילים!

סיפר הגאון ר' ישראל גרוסמן: "פעם ביקש ממני ר' הלל שלזינגר שאגש לגר"י ואבקש ממנו סיוע כספי עבור ת"ח בירושלים אשר מדוכא בייסורים קשים ומרים ואינו מבוטח ולכן ההוצאות הגדולות של התרופות והרופאים מוטלים עליו. מלבד כל זאת הריהו מטופל בביתו עם הרבה ילדים, בלע"ז. והמצב בבית קשה ממש. השבתי לרבי הלל: 'כיצד אפשר ללכת ולבקש כסף מהגר"י, שהוא בעצמו דחוק מאוד בביתו, ו איך אפשר לבקש ממנו כסף עבור אחרים?' ואולם רבי הלל לא הרפה ממני עד שלא יכולתי לעמוד בהפצרותיו והלכתי לביתו של הגר"י כבקשתו. תינית את צרתו של אותו ת"ח ופרטתי את מצבו הקשה, הגר"י אמר לי, כי אין באפשרותו להיות לעזר שכן מצבו הכספי קשה מאוד. הרגשתי הייתה מאוד לא נעימה, והתנצלתי בפני הגר"י, שגם אני ידעתי, שאין זה הוגן לבקשו עבור העניין, אך לא יכולתי לסרב להפצרותיו של רבי הלל שלזינגר. והנה למחרת באשמורת הבוקר, נשמעו דפיקות על דלת ביתי, בפתח עמד בנו של הגר"י ובידו מעטפה. וכך אמר לי: 'אבא לא היה יכול לישון כל הלילה בעקבות דבריהם אתמול על צרתו של תלמיד חכם. גם הזכרתם שמצבו של אותו ת"ח הוא 'ספק פיקוח נפש'. מרוב צער לא נח ולא שקט, ולפנות בוקר ביקש ממני, שאלך לנגיד ר' אברהם יצחק רוטשטיין ואבקש הלוואה, סכום הגון של כסף, ומיד אלך להביא לכם, הנה המעטפה עם הכסף...'".

הפינה הרגילה

אומר הרמב"ם: "נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה וחסד בין איש לרעהו ובמעשים טובים ולעסוק במצוות בין ראש השנה לכיפורים יותר מכל השנה!!!".

כן... אלו ימים שמחפשים בהם מצוות!

למר עוקבא היה נר דולק מעל ראשו ואורו מגיע עד השמיים... כולם מכירים את הסיפור של נתן צוציאת, שזה היה בעצם מר עוקבא שהצליח לשבר את היצר הרע לרסיסים ונמלט מעבירה קשה מאוד של עריות...

אותו מר עוקבא בכל ערב יום הכיפורים היה שולח לעני שהיה בשכנותו 400 זהובים...

סכום עתק לכל הדעות!

למה הוא עשה את זה דווקא בערב יום הכיפורים?

שתהא הזכות הזו מכריעה לטובה!

אפילו קדוש עליון שגר דולק לו מעל לראשו, צריך זכויות שיכריעו את הכף לפני היום הגדול והנורא!

ר' אברהם גניחובסקי אמר: "להיות כמו ר' עקיבא איגר, אני לא יכול... להתפלל כמו ר' עקיבא איגר, אני גם לא יכול... אבל לתת צדקה כמו ר' עקיבא, אני יכול גם יכול!"

לא צריך כוונות מיוחדות כשעושים צדקה, העיקר שהשני נהנה... לא צריך מעלה בגוף הנותן!

החת"ס שלח פעם את הבת שלו לאחר סעודה מפסקת להציע שידוך של יתום ויתומה...

היא אמרה לו: "אבא, עוד שעה יום הכיפורים..."

אי אפשר להציע מחרתיים!"

אמר לה אבא שלה: "לא! אני צריך את הזכות הזו לפני יום הכיפורים..."

היא הציעה את השידוך לבחור, והוא ענה לה שאין לו כסף. אז היא חזרה והודיעה לאבא שלה...

אמר לה החת"ס: תלכי ותגידי לו שאני מבטיח לו שאם הוא סוגר, לא יחסר לו כסף אף פעם!

והשידוך נסגר אחרי סעודה מפסקת ולפני 'כל דרי', והכל כדי להרבות זכויות לפני היום הנורא.

מלגה לברית מילה

'אפריון שלמה' מעניקה לאברכים שולמדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה